

மூலலைக்கொட்டி

கிழமை வெளியீடு.- சான்றுண்மை இசை.

ஆசிரியர்: இளவழகனார்.

1004-2-56

கிளை-8 குருகுலம், மாம்பாக்கம்; மன்மத: பங்குனி ௨௪ 6-4-56 தனிர்-24

திருக்குறள் பிழிவு:

நாட்டின் உட்பிரிவுகள்

ஆட்சிக்கு நாட்டில் உட்பிரிவுகள் தேவையிருக்கும்; இப்பிரிவுகள் பயன்முகங் கொண்டவையாய் இருக்க வேண்டும். நாட்டின் ஆட்சிக்கடமைகளைப் பலதலையாக வகுத்துக்கொண்டு நன்கு கவனித்துச்செய்ய இப் பிரிவுகள் உதவும்.

பெரும்பாலும் ஊர்களும், (கிராமங்கள்) சில ஊர்கள் சேர்ந்த வட்டமும் (கிராமத்தொகுதி), சிலவட்டங்கள் சேர்ந்த மாவட்டமும் (பிரிக்கா), சிலமாவட்டங்கள் சேர்ந்த கூற்றமும் (தாலுக்கா), சில கூற்றங்கள் சேர்ந்த கோட்டமும் (ஜில்லா), சில கோட்டங்கள் சேர்ந்த மாவிலமும் (மாகாணம்) உட்பிரிவுகளாகக் கொண்டு நாடுகள் இயங்கும்.

இந்தப் பிரிவுகள், எந்த அடிப்படையின் இயல்பில் பிரிவு கொள்ளும் என்றும் ஓர் நினைவுதோற்றம். முதற் காரணம், குடி மக்கள் நிலைமை; அடுத்தது, இயற்கையமைப்பு; அதற்கடுத்து, ஆட்சி வசதி. திருக்குறளில் 'நாடு' என்னும் அதிகாரத்தின் அமைப்பு இம் முறையிலேதான் உள்ளது.

குடிமக்கள் நிலை என்பது, வாழ்க்கை முறை பழக்கவழக்கங்கள் (கலாசாரம்), மொழிநலம் முதலியவை; இயற்கையமைப்பு என்பது, நில அமைப்பு, வளம், தொழில் அமைவு, போக்குவரவு முதலியவை; ஆட்சி வசதி என்பது, நாட்டு ஒற்றுமை, புறப்பகை உட்பகைகள் இல்லாமை, திறைப்பொருள்சட்டம், அயல் நாடுகளின் தொடர்பு, நாட்டின் பல்வகை முன்னேற்றம், ஆளுகையின் எளிமை இனிமைகள் முதலியன.

“முல்லைக் கொடி”

(செந்தமிழ்க் கிழமை வெளியீடு)

8-ம் ஆண்டுக் கையொப்பம்
(28-10-55 முதல்)

உள்நாடு ரூ.	4	0	0
வெளி நாடு ரூ.	6	0	0
தனித் தாள் ரூ.	0	1	0
ஆயுள்— கையொப்பம் ரூ.	100	0	0

விற்பனையாளர்கள், தேவைக்கு
முன் பணத்துடன் எழுதுக.

முகவரி:—

குருகுலம், மாம்பாக்கம்;

மதுராத்தகம் P. O.

(தென்னிந்தியா)

“யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்
தீதும் நன்றும் பிறந்தர வாரா”

—புறநா னுறு.

கிளை	மன்மத,	தனிர்
8	6-4-56	24

மனிதப் பிராணி

(டார்வின் கண்ணோட்டத்தில்):
(முன் தொடர்ச்சி)

வெள்வாலும் பறவையும்திமிங்கிலத்தையும், மீனையும் போலேயாம். பாலூட்டிப் பிராணியாகிய வெள்வால் வாயு மண்டலத்தில் வாழப் புறப்பட்டதே அதற்கும் பறவைக்கும் அமைப்பு வேற்றுமை ஏற்பட்டது.

மனிதனும் குரங்கும்

மனிதனுக்கும் குரங்கு வகுப்புக்கும் இருக்கும் உருவ ஒற்றுமை பல்வகையில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. மூளையின் ஆற்றலில்தான்

அதிக வித்தியாசத்தைக் காண்கிறோம். மனிதனுக்கும் குரங்குக்கும் இருக்கும் உருவ ஒற்றுமையைக் காணும் போது இருவரையும் ஒரே வகுப்பில் சேர்க்க ஆதாரம் வாய்க்கிறது. இந்தக்குடும்பத்திற்கு ‘ப்ரெமேட்சு’ என்று பெயர்; இதற்கு முன் எழுதியிருக்கும் கட்டுரைகளில் இந்த ஒற்றுமை காணப்பற்றி எவ்வளவோ எழுதியாகிவிட்டது.

இதுவரை குறிக்கப் படாத சிலவற்றை டார்வின் இயற்றிய நூலிலிருந்து எடுத்து உரைக்கலாம். முக பாவங்களில் ஒற்றுமை, கண்ணைச் சுற்றியும் வாய்ப்புறத்தைச் சுற்றியும் நாசித் துவாரங்களின் இருபுறமும் அமைந்த தசைகள் தோற்றுவிக்கின்றன. இவைகளைக் குரங்கு வர்க்கங்களில் காண்பது போல் இதரப் பிராணிகளில் காண்பதில்லை. குரங்குகள் அழவும் சிரிக்கவும் செய்யும்; குழந்தைகளைப் போல் வருத்தம் காண்பீக்கும். கோபித்தக் கொள்ளும். பயமுறுத்தும். கையில் மயிர்வளர்ந்திருப்பது குரங்கிற்கும் மனிதனுக்கும் ஒன்று போலேயாம்.

பிராணிகளின் தொடர்பு

இப்படி இருக்கும் ஒற்றுமைக் குறிகளை யுகாந்தரமாக ஆராயும்பொழுது மனிதனுக்கும் அடிப்படை யான ஆதிப் பிராணிக் குமே இருக்கும் தொடர்பு படிப்படியாகவும், ஆங்

காங்குக் கிளைகளாகவும் பிரிந்து போயிருப்பதையும் அறிய முடியும்; குரங்கைப் போல் உடம்பெங்கும் அடர்ந்த மயிர் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்குமே ஆதி காலத்து மனிதப் பிராணிக்கு இருந்திருக்க வேண்டும். இன்றும் நாம் சில மாதர்களுடைய காலிலும் கையிலும் மயிர் தோன்றி யிருப்பதைப் பார்க்கிறோம்; இந்த ஆதி மனிதனுக்குக் குரங்குக்கு இருப்பதுபோல் காது சற்றுமேல் நோக்கி இருந்ததாகவும், அசைந்து கொடுக்கக் கூடியதாகவும், ஒரு சிறுவாலும், அதற்குத் தக்க தசைகளும் இருந்ததாகவும் ஊகிக்கக் காரணமிருக்கின்றன. இந்த மனிதனுடைய உடலில் கண்ட சில உறுப்புக்கள் இன்று மனிதனுடைய உடலில் காண முடியாது. காலில் விரல்கள் கை விரல்களைப் போல் பிடித்துக் கொள்வதற்கு வசதியாக இருந்திருக்கவேண்டும். உதாரண மாய்க் கரு நிலையில் குழந்தைகளின் காலில் கட்டை விரல் சற்று அகன்றுதான் இருக்கிறது.

உள் அமைப்பிலும் கூட ஆதி மனிதனுக்கும் குரங்குக்கும் குடும்பங்களுக்கும் இருக்கும் தொடர்பை ஆராய்ந்து விஞ்ஞானியர் விளக்கி யிருக்கின்றனர். எனினும், ஆதி மனிதனுக்கும் குரங்கு வர்க்கத்திற்கு மிடையே ஒரு வகைப் பிராணி இருந்திருக்க வேண்டுமாம். அதன் சூட்சுமம் இன்னமும் விளங்கவில்லையாம். ‘இ’

இலட்சிய வாதி

“வெஞ்சினவான் தீயுமிழ் வீரக்
கழல் கலிப்ப நஞ்சணி
கண்டர்க் கன்பர் தாமதிர்த
ஞாட்பின்கண் எஞ்சி எதிர்
நின்றவர் தந்திரமும் தோளுர
மும் தானும் விழுத் துணித்தார்”

கையிலுள்ள சினவான் தீய உமிழ்கின்றது; கால் களிலுள்ள வீரக்கழல்கள் ஒலிக்கின்றன; எனவே இஃது ஒருவீரனை உணர்த்தும் அடி என்று அறியப்படுகின்றது. மேலும், ‘நஞ்சணி கண்டர்க் கன்பர்’ என்று இருத்தலால் இவர் ஒரு சிவனடியாராக இருக்கவேண்டும் எனவும் தோன்றுகின்றது. இறுதி இரு அடிகளை நோக்க, அப்போரில் அவர் வெற்றி கொண்டார் என்பதும் பெறப்படுகின்றது.

இச் சிவனடியார் ஏன் செருக்களம் செல்ல வேண்டும்? சிவனடியாரான இவர், எதிர்த்துவந்ததெவ்வர்களின் உயிரைக் கவர்தல் மிகவும் தீமையான செயல்லவா! அப்படி என்றால் இவர் சிவனடியாராகவும் ஆகமாட்டார்; சிவம் என்னும் பொருளே அங்கு வேறுபடுகின்றது.

ஏன்? நாட்டுக்காக, எதிர்ப்படைகொண்டு வந்துள்ள பகைவர்களைக் கொல்வது நியதிதானே?

இவர் நாட்டுமக்களைக் காக்கவா போர் செய்தார்? இல்லை; தன் நலத்திற்காகவும், தன்னுரிமை பறிபோகாவண்ணம் காத்துக் கொள்ளவுமே போர் செய்

தார். அதனால் இவரை எங்ஙனம் சிவனடியார் என்பது. இவர்தாம் ஏனாதிநாத நாயனார். தன்னுடைய வாட்போர் பயிற்றுவிக்கும் உரிமையைக் காப்பதற்காகத்தம் தாயத்தானை அதிகுரனுடன் போர் செய்தார். வீரர்கள் இரு மருங்கும் துணை புரிந்தனர். அதனால் பலர்மாண்டனர். இது பாவமுள்ள செயல்லவா? ஒருவன் தன் நல்வாழ்விற்காகப் பலரை மாளச் செய்வதா?

ஒருவன் தன் வயிற்று நோய் குணம் அடைய ஆங்கில வைத்தியமுறையைக் கையாண்டால் அவ்வயிற்று நோய் தீர்ந்து அம்மருந்து வேறு நோயை உண்டாக்கலாம்; நோய் குறைவு படாது. ஆனால் நாட்டு வைத்திய முறையைக் கைக்கொண்டால் வயிற்றிலுள்ள தீமைசெய்யும் பூச்சி புழுக்களுடன் நன்மை தரும் நல்லணுக்களும் அழிந்தொழியும்; நோய் மீண்டும் வராது. அதைப் போலவே தீமையே உருக்கொண்டு தீமையே எண்ணிக் கொண்டு எதிர்த்துவந்த அதிகுரன் கூட்டத்தினர், ‘வாள் கொண்ட தாயம் வலியாரே கொள்வ தென மூள்கின்ற செற்றத் தினராக ஏனாதியின் முன்கடையில் நின்றழைக்க எப்படி போர் முனைக்குச் செல்லாமல் இருப்பது? எனவே இத் தீயவர்களின் தலைகளைத் தரையில் உருளச் செய்ய வேண்டியது கடமையல்லவா? தீயோர்

களுக்காகப் பல நல்லவர்கள் காரணமாக்கப் பட்ட வேண்டிய நிலைமை வாய்த்து விடுகின்றது. “ஒருவன் போருக் கழைத்தால் சிந்தனை ஏது மின்றி உடனே போருக்குச் சித்தம் செய்வது போர்விருப்பையல்லவா காண்பிக்கின்றது என்று கேட்கலாம்.

‘கேடுவான் கேடு குழ நினைப்பான்’ என்பது முதுமொழி. ஏனாதி நாதருக்கு வருவாய் பெருகுவதை நினைத்து அதிகுரன் மனம் புழுங்கினான்; வாட்போர் பயிற்றுவித்தவில் புகழ் பொலிவதை நினைத்து நெஞ்சம் பொருமினான். தீயோர்கள் பலர் அவனுக்கு உடன் சேர்ந்தனர். தீயவை தீய பயத்தலால் அத்தீயவை தீயினும் அஞ்சப்படும்” என்னும் தமிழ்மறைக்கேற்ப, அவ்வச்சம் சிறிதளவும் எஞ்சாமல் இருக்கத்தீமையழியவேண்டும். இங்கு அதிகுரன் குழ அழிய வேண்டும்; எனவே ஏனாதி போருக்குப் புறப்பட்டார்.

ஆயினும் இறுதியில் வெற்றி கொள்ளவில்லை; நீறணிந்த மாந்தர்க்கு நல் வாழ்வு அளித்திடும்பேறே - நெறியுடைச் சிவனன்பர் களுக்குப் பணிபுரியும்வெற்றியே இறை நிறைவு செய்யும்வழி என்று கொண்ட ஏனாதி முன்பு, பசத்தோல் போர்த்த புலிபோல, அதிகுரன் நெற்றியிலே நீறணிந்துவந்துகொள்ளுன்; மீடற்றில் நஞ்சு கொண்ட

நாயகனின் அடியாரான ஏனாதியை- நீறணிந்தோர்க்கு நலம்புரியும் தன்மையே இலட்சியமாகக் கொண்ட ஏனாதியை, தந்தாயத்தானே, வென்றான் இல்லை; வஞ்சனையால் கொன்றான் நாயனார், தன்னை அதிகுரன் கொல்லவருகிறான் என்று அறிந்தும், அவன் நீறணிந்து வந்துள்ளதால் கொல்லவில்லை; மாறாக, அண்டர் பிரான் சிரடியார் ஆயினார் என்று கைகூப்பி வணங்கி அவர்க்கு விருப்பமான ஏன் மரணத்தை மோன கோள்வேன்; அவர் தங்குறிவழி நிற்பேன்” என்று கூறி, கிராயுதரைக் கொன்றார் எனும் தீமை நிலவாவண்ணம் அவன் கருத்தை முற்றுவித்தார்.

தனக்குத் தீமை வந்த காலத்தும் தன் இலட்சியத்தைக் கடைப்பிடித்து வெற்றியுடன் இறைநிழல் சேர்ந்தார். மெய்ப்பொருள் என்னும் நாயனாரும் தன்னைச் சிவவடியார் வேடம் புனைந்து கொன்ற பகைவனைச் சிவவடியார் வேடம் தரித்ததால்காத்து, தீமை ஏதும் ஏற்படாவண்ணம் அவன் தன் இருப்பிடம் அடையச் செய்தார். இப்படிப்பட்ட, இலட்சியமே உருக்கொண்ட நாயன்மார்கள் தோன்றி வளர்ந்து மறைந்த தமிழ் நாட்டில், இலட்சியவாதிகள் பலர் தோன்றுவார்களாக!

இரா. பா.

திருக்கழுக்குன்றத்தில் திருவடி மண்டபம்

இந்தியப் பெருஞ் சமயமாகிய சைவசமயம் இந்தியாவின் தென் கோடியில் தோன்றி எங்கும் தழைத்தது. இவ்வுண்மையைத் “தென்னாடுடைய சிவன்” என்றும், “தென் பாண்டி நாடே தெளி” என்றும் மணிவாசகப் பெருமானே தெரிவித்தருளினார். காரிமுதல் இராமேச்சுவரம் வரையில் சிவாலயங்களே மிகுதியாய் உள்ள உண்மை இதற்குச் சான்றாகத் திகழ்கின்றது.

நாடுபெரும் சைவம் பரந்து இவ்வாறு சிவாலயங்களை எங்கும் தோற்று வித்தாலும் சைவத்தின் உரிமைத் திருநாடு தென்னாடு எனத் தெளிவித்த மணிவாசகப் பெருமான், மற்றொரு சிறப்புக்கும் உரியவராகின்றார்.

சைவத்திருக் கோயில்களெல்லாம் மூலத்தானம் என்னும் கருவறையில் சிவலிங்கங்களை உடையன; ஆனால், மாணிக்கவாசகர் முதல் முதல் திருவருள் பெற்ற திருப்பெருந்துறை என்னும் தலத்திலுமட்டும் அப்பெருமானே நிறுவியருளிய ஆவுடையார் கோயிலில் இறைவன் திருவடிகளை விளங்குகின்றன. இதனால், மாணிக்கவாசகர் என்றால், உடனே இறைவன் - திருவடிகள் நினைவுக்கு வருகின்றன.

சைவசமயத்தில் இறைவனை அடைதலைத் திருவடி அடைதல் என்றும்,

இறைவன் ஞானத்தைத் திருவடி ஞானம் என்றும் வழங்கும் வழக்கங்கள் உள்ளன. மணிவாசகப் பெருமானே இவ்வழக்குக்கு முக்கிய காரணமாவார்; மேலும், அவர், சைவசமயாசிரியர் நால்வரில் முதல்வர்.

திருக்கழுக்குன்றத்தில் திருவடிப் பதிவு உள்ளது; மாணிக்கவாசகப் பெருமான் குரு ஓளிக் கட்டி கண்டு சஞ்சிவி மலைச்சாரலில் திருவடிகளை வைத்தார்; இதற்குத் தகுதியான மண்டபம் இன்னும் அங்கே அமையவில்லை.

இதற்கேற்ற நன் முயற்சி திருவருளுதவியால்சென்ற ஆண்டில் தொடங்கப்பெற்றது.

Phone 55034 Tel. Enkayam

கைத்தறி ஆடைகளில்

சிறந்தது எங்கள் எஃபென்ட். கிசான் டிரேட் மார்க்

பட்டாடைகளுக்கும்

நாலாடைகளுக்கும்

சிறந்த இடம்

கருப்பன் முதலியார் ஸ்டோர், 53, கிடங்குத் தெரு. சென்னை 1.

பதித்து அச்சிட்டு வெளியிடுவோர்: தி. சு. பாலசுந்தரம், குருகுல அச்சகம், மாம்பாக்கம்; மதுராத்தம் (அஞ்)